

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

תפקידו של יהודי

מר דובער קליין

כסטודנט למדתי באוניברסיטת לונדון והשלמתי תואר באנתרופולוגיה חברתית. נושאי הלימוד שבהם עסקתי הציתו בי את הרצון לנסוע לכמה מהמקומות הנידחים ביותר בעולם - תאילנד, סינגפור, מלזיה, סומטרה, ג'אווה ובאלי - כדי להכיר מקרוב את התרבויות ואת הדתות שלהם. עם הזמן החלה לחלחל בי ההכרה שחייבת להיות איזו אמת אוניברסלית שעלי לשאוף לגלותה, וכי אין לפסול על הסף את היהדות. עובדה זו שבה והומחשה בפניי בכל פעם שהילידים באותם מקומות נידחים היו שואלים אותי בנוגע לדת שלי, ולא ידעתי מה לענות להם.

בשנת תשל"א (1971), אחרי ששבתי מאינדונזיה, שיתפתי חבר קרוב ממנצ'סטר בדילמה שהעסיקה אותי, והוא הציע שאם ברצוני לחקור על אודות יהדותי, הרי חב"ד יהיה מקום טוב להתחיל בכך. "הם יותר שמחים מכל השאר", העיר.

קיבלתי את עצתו, ובסופו של דבר נרשמתי ללימודים בישיבה בכפר חב"ד, שם מצאתי מחפשי רוחניות רבים כמוני, שכולם ביקשו ללמוד ולהכיר את מסורות תורת הסוד היהודית. אחרי שנה של לימודים מאוד מעשירים ומעוררי השראה, עדיין היו כמה דברים שהטרידו אותי. אחד מאלו היה שבתור אדם עצמאי באופיי, חששתי שאם אהפוך להיות חסיד חב"ד, יחייב אותי הדבר לזנוח את האינדיבידואליות שלי. קיבלתי את הרושם שחסידי חב"ד היו תלויים במידה רבה ברבי, ואני לא הייתי בטוח שאהיה מסוגל להכפיף את עצמי להוראותיו של הרבי.

הדרך היחידה לפתור את הלבטים הללו הייתה לנסוע ולפגוש את הרבי, וכך עשיתי בסביבות חג הפסח של שנת תשל"ד (1974). התהליך באותן השנים היה שלקראת היחידות היו כותבים לרבי מכתב ובו מפרטים את כל העניינים והבקשות, ואותו מגישים מראש למזכירות הרבי. כך עשיתי - כתבתי מכתב ארוך שהשתרע על פני כחמישה או שישה דפים, ובו הסברתי את הרקע שלי ומניתי את השאלות שהטרידו אותי.

אני זוכר כיצד נכנסתי לחדרו של הרבי - שנראה היה לי ענק בשעתו - וראיתי את הרבי ישוב מאחורי שולחן העבודה שלו. אף שהייתי די מרוגש ומתוח כשנכנסתי, מיד נרגעתי

בזכות התחושה החמימה והאבהית שהרבי הקריין, אף שבה בעת חשתי גם שאני נמצא במחיצתו של אדם דגול ביותר.

הרבי שלף מיד את מכתבי הארוך, והחל לענות על שאלותיי. אחת מאלו הייתה, כמה זמן עלי להקדיש לשינה בלילה. זו אולי נשמעת שאלה טריוויאלית, אך היא הייתה חשובה בעיניי, מאחר שרציתי לדעת בדיוק כיצד עלי לחלק את זמני.

תשובתו של הרבי הייתה ברורה: "כמות השינה שהאדם זקוק לה קשורה להרכב האישי של כל אחד. רוב האנשים זקוקים לשש עד שמונה שעות שינה. מעטים מאוד הם האנשים שמסוגלים להסתפק בפחות משש שעות. תוכל להיוועץ ברופא שלך בנוגע לכך, אך ייתכן שתזדקק לשמונה שעות שינה בלילה".

ואז הרבי החל לערוך חישוב קטן, "אפילו אם תצטרך לישון שמונה שעות בלילה, ובנוסף אתה זקוק לעוד שעה ומחצה לצורך זמני האכילה, ושעה ומחצה נוספות לדברים בטלים [ליתר העניינים שבהם אתה צריך לטפל] - עדיין נותר לך שפע של זמן כדי להפוך להיות גאון בתורה!" הרבי רצה שאדאג לעצמי, ובה בעת ביקש להבטיח שלא אבזבז את זמני.

שאלה נוספת ששאלתי הייתה קשורה בחוויות שעברתי

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בדרום מזרח אסיה, שם פגשתי אנשים רבים שעסקו במאגיה שחורה, וחששתי קצת שמא לאורך הדרך מישהו הטיל עלי איזה שהוא כישוף או קללה. רצייתי לדעת אם יש מקום לדאגה בנושא זה.

הרבי הפיג את החששות שלי מכל וכל: "לא מאגיה שחורה ולא מאגיה לבנה יכולה להשפיע בקביעות על שום אדם", אמר הרבי, והוסיף, "אבל חשוב שתלמד שולחן ערוך ותהיה בקיא בהלכות הנצרכות".

אף שהרבי לא קישר במפורש בין הדברים, אני הבנתי מדבריו שמי שמנהל אורח חיים בהתאם להלכה, מצויד בעוצמות הרוחניות הדרושות כדי להתמודד מול כל הכוחות השליליים שקיימים בעולם.

לבסוף שוחחנו בנוגע לעתיד שלי. כבר היה בידי תואר אקדמי, אך רצייתי להשלים לימודים לתעודת הוראה, ושאלתי הייתה, "עוד כמה זמן עלי להמשיך את לימודיי בישיבה?"

הרבי חייך אלי ואמר, "סיים את שנת הלימודים הנוכחית בישיבה, ואז לך לקבל הסמכה להוראה". אחר כך הוסיף הרבי הערה מאוד מעניינת, "עליך לדעת שאם תלך ללמוד בבית ספר שאיננו חרדי, אפילו אם זהו בית ספר יהודי, ייתכן שאנשים בקהילה לא יהיו מודעים עד כמה אתה עצמך שומר מצוות, ומשום כך עלול הדבר להקשות עליך למצוא את סוג השידוך שבו תהיה מעוניין. לעומת זאת, אם תעבוד במוסד חרדי, יש יותר סיכוי שאנשים יחשיבו אותך לאדוק יותר".

מעניין שהמחשבה שלי הייתה ללמד דווקא בבית ספר יהודי לא דתי, כדי לקרב את הילדים שם לה' ולתורה. אך הנה הרבי אומר לי שיתכן שלא זו הדרך הנכונה ביותר עבורי.

בסופו של דבר, אחרי שהוסמכתי להוראה, הוצעה לי משרה באחד מבתי הספר הדתיים ביותר במנצ'סטר. קיבלתי את ההצעה, אך התניתי זאת בכך שאוכל לפרוש בהתראה של שבועיים אם אמצא את המשרה שבאמת רצייתי, בבית ספר לא דתי. בפועל, ביליתי את רוב חיי באותו בית ספר, בו אני מלמד כבר למעלה מארבעים שנה.

אחרי שהתחלתי ללמד באותו בית ספר, ניגש אלי אחד המורים האחרים בצוות ואמר לי שאביו, הרב חיים סילביגר, ר"מ וותיק בישיבת מנצ'סטר, מבקש לפגוש אותי. התגלגלו הדברים כך שהוא היה זה ששידך ביני לבין אשתי לעתיד! בדיוק כפי שהרבי צפה מראש, השידוך שלי הגיע דרך בית הספר החרדי שבו לימדתי.

כשיצאתי מחדרו של הרבי אחרי אותה יחידות ראשונה,

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'.
להזמנת: JEM.CO.IL ובחניוני הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

חשתי הקלה רבה. ראשית, הבנתי שכל החששות שלי בנוגע לכך שתיכפה עלי תבנית חסידית של תלות ברבי הם חסרי שחר. אכן, כעת היה לי ברור למדי שלרבי אין כל כוונה להתערב באינדיבידואליות שלי, או של כל אחד אחר. הוא כיבד אותי כאדם שלם, וקיבל את העובדה שעברי ותחומי העניין שלי הם חלק ממי שאני. הייתה לו דרך מיוחדת להעניק עצה מבלי לכפות את דעתו.

אולם, מרתקות ביותר היו המילים הראשונות שאמר הרבי בתחילת היחידות שלי, שלכאורה לא היו קשורות לאף לא אחת משאלותיי: "תפקידו של יהודי הוא לחזק את עמו".

המילים הללו מלוות אותי מאז כל חיי. הן היו ההוראה האישית של הרבי אלי, כיצד עלי לנהל את חיי כחסיד, אך אני מאמין שבמילים הספורות הללו הרבי תימצת את מהותה של היהדות.

המפתח של להיות יהודי בעיני הרבי הוא לא רק לדאוג לשמירת המצוות ולצמיחה הרוחנית האישית, אלא בראש ובראשונה לדאוג לרווחתו הגשמית והרוחנית של עמנו, עם ישראל.

מר דובער קליין הוא מורה בתלמוד תורה 'חינוך נערים' ומנהל פעילות נוער מטעם חב"ד. הוא גם מחברו של הספר "יורדי הים" על התבוננות חסידית בתפילה. הוא רואיין במנצ'סטר בחודש אדר תשע"ה (2015).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ז (1976) — בצעד נדיר וחסר תקדים, הזמין הרבי במהלך ההתוועדות את הרב חיים יהודה פלדי, מי שהוביל את המערכה הציבורית לתיקון חוק 'מיהו יהודי', שיישא דברים בפני הקהל בנושא 'מיהו יהודי'.
כ' בכסלו

< תש"ח (1979) — למרות ההסתייגות של שיטת החסידות מתעניות וסגופים, אך אחרי שכמה רבנים הכריזו על "תענית שעות" בעקבות המצב המסוכן שהתפתח באותם ימים באירן, הביע הרבי את תמיכתו במהלך ואף הציע שיאמרו באותו יום את הפרקים כ, כ"ב וס"ט בתהלים.² ח"י בכסלו

1 שיחות קודש תשל"ז, חלק א, עמ' 346
2 שיחות קודש תשי"מ, חלק א, עמ' 536

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org